

съ народъ отъ другитѣ села; защото както е извѣстно на всеки, че у насъ българетѣ въ турско време черковитѣ ни служиха за причина да се научаваме за много полезни и гибелни въпроси относящи се до народътъ ни, така и сега случайтъ нарочно ги бѣше подбудилъ да дойдѣтъ на църква, не толкова отъ голѣма прѣданность и любовъ къмъ войната, нѣ се чувствавахъ за слаби и да си излѣятъ и послѣдната жалба и молитва къмъ Бога, може би да си мислеха, че това ще е вече послѣдното ѣ виждане, отколкото да се научатъ за прѣспатитѣ слухове истинна ли сжили лѣжа. Тукъ слѣдъ отпускѣтъ на църквата гледанъ тѣлни на стари баби, тамъ на срѣдни жени, на друго мѣсто на млади булки и моми, шепнешката да расправятъ за слуховетѣ, които като молния бѣхъ разиграли тѣхнитѣ сърца и нѣмахъ никаква надѣжда за умиряване на душевнитѣ имъ чувствени вълнения къмъ настоящата грозотия, съ която се тий заплашватъ въ това работно време. Сжщото се повтаряше и между мжжѣетѣ, що бѣхъ надошли изъ селата Кършелин, Ресиманово, Бадканлин, Джадж-гьолъ и други, които слѣдъ божественната служба се разнесоха едни на тоя дюкянъ, други на оний и често се размѣнявахъ слуховетѣ помежду имъ, за тоя или оний случай въ тѣхнитѣ прѣминали страхове въ подобни критически времена. Слѣдъ разотпяването на дошлитѣ селяне отъ близнитѣ околни села, прѣзъ деньтъ никакво смущение не се случи до 9 часѣтъ по турски, така щото когато азъ бѣхъ въ училището, ето че ненадѣйно се зачува глъчка на испоплашени людѣ отъ черкзитѣ които приближили селото и го заобикалятъ наоколо по високитѣ мѣста, да търсятъ случай и време да го нападнатъ или да разграбятъ говедата му. Селянетѣ веднага се развикахъ, размърдахъ изъ селото и нададохъ виковете, дѣто черкзитѣ не влѣзохъ въ селото; нѣ и не мигнаха отъ тая зайча треполтия, така щото обиколихъ го и се отправихъ къмъ сѣверъ. та ударихъ връзъ говедата имъ, щото имали за цѣлъ да се понаграбятъ на хубави коние и да бѣгатъ. Тий въ това време съзиратъ нѣколко кончета егодни, по между които бѣше и кончето

2)

27210/85